

Znajdujesz się: Strona główna » Na gorąco » Komentarze » Wstępne zgromadzenie wierzycieli i możliwość zawarcia

[Strona główna](#)

[Wiadomości](#)

[Prawnicy](#)

[Prawo](#)

[Dodaj swoją kancelarię](#)

[Na gorąco](#)

[Video](#)

[Felietony Prezesa TK](#)

[Z życia prawnika](#)

[Kancelarie](#)

Komentarze

· Wstępne zgromadzenie wierzycieli i możliwość zawarcia układu w jego ramach

Katarzyna Kazanecka, aplikant radcowski Kancelaria Radców Prawnych
G.Morawska-Stanecka M.Stańko Sp.P.

- Dobre praktyki spółek publicznych
- PIT: faktury za usługi dostępu do Internetu a prawo do ulgi internetowej

[więcej »](#)

Wstępne zgromadzenie wierzycieli i możliwość zawarcia układu 2010-07-14 w jego ramach

Katarzyna Kazanecka, aplikant radcowski Kancelaria Radców Prawnych
G.Morawska-Stanecka M.Stańko Sp.P.

Institucja wstępnego zgromadzenia wierzycieli jest rozwiązaniem stosunkowo nowym, nie występowała ona bowiem w rozporządzeniu Prezydenta RP z 24 października 1934r. - Prawo o postępowaniu układowym lecz została ona wprowadzona w obecnie obowiązującej ustawie z 28 lutego 2003r. - Prawo upadłościowe i naprawcze.

Wstępne zgromadzenie wierzycieli wprowadzono w celu usprawnienia postępowania upadłościowego poprzez stworzenie możliwości zawarcia układu w jak najwcześniejszym stadium postępowania po to, by uniknąć zbędnych kosztów postępowania, co niewątpliwie wpłynie na restrukturyzacja zobowiązań dłużnika się powiedzie.

Zasadniczą przesłanką zwołania wstępnego zgromadzenia wierzycieli jest istnienie podstaw do ogłoszenia upadłości. Z uwagi na cel tej instytucji, bierzemy pod uwagę tylko upadłość z możliwością zawarcia układu. Według art.44 §1 PrUpN wstępnego zgromadzenia wierzycieli nie zwołuje się, jeżeli oczywiste jest, że dalsze postępowanie może być prowadzone tylko w celu likwidacji majątku upadłego. Ze stanem takim mamy do czynienia wtedy, gdy przedsiębiorstwo dłużnika utraciło już zdolność do restrukturyzacji i nie jest w stanie wytworzyć żadnego dodatkowego przychodu, który mógłby spowodować, że zaspokojenie w drodze układu będzie wyższe niż w drodze likwidacji. Zgodnie z art. 14 §2 PrUpN również dotychczasowe zachowanie dłużnika może być okolicznością uniemożliwiającą ogłoszenie upadłości z możliwością zawarcia układu. Jeżeli osoba dłużnika nie daje gwarancji wykonania układu, wstępnego zgromadzenia wierzycieli nie zwołuje się.

Względy ekonomiczne, związane z nadmiernymi kosztami postępowania również mogą uniemożliwić zwołanie wstępnego zgromadzenia wierzycieli. Ta negatywna przesłanka wynika wprost z art. 44 §2 PrUpN, według którego nie zwołuje się wstępnego zgromadzenia wierzycieli, jeżeli z okoliczności sprawy wynika, że jego przeprowadzenie pociągałoby za sobą nadmierne koszty. W literaturze wskazuje się, że sytuacja taka występuje wówczas, gdy w sprawie jest bardzo duża liczba wierzycieli uniemożliwiająca ich zgromadzenie w jednym terminie w sali budynku sądu i wymagająca wynajęcia większego lokalu. Zgodnie z art. 44 §2 PrUpN wstępnego zgromadzenia wierzycieli nie zwołuje się również wtedy, gdy suma spornych wierzytelności przekracza 15 % ogólnej sumy wierzytelności. Wierzytelnościami spornymi są wierzytelności co do których toczą się procesy i postępowania administracyjne. Sąd uzyskuje o nich informację z wykazu postępowań dotyczących majątku dłużnika. Ponadto za sporne należy uznać także wierzytelności, których istnieniu lub wysokości dłużnik zaprzecza.

Podstawową i najważniejszą kompetencją wstępnego zgromadzenia wierzycieli jest możliwość zawarcia układu w jego ramach. Należy jednak pamiętać że oprócz tego wstępne zgromadzenie wierzycieli ma jeszcze kilka innych uprawnień. Zgodnie z art. 45 PrUpN wstępne zgromadzenie wierzycieli może podjąć uchwały co do sposobu prowadzenia dalszego postępowania upadłościowego z możliwością zawarcia układu albo likwidacji majątku oraz wyboru rady wierzycieli. Może również wyrazić opinie co do wyboru osoby syndyka, nadzorcy sądowego albo zarządcy.

Jak wiadomo, sama możliwość zawarcia układu jest rozwiązaniem bardzo korzystnym dla dłużnika gdyż pozwala mu na zachowanie swojego przedsiębiorstwa i uniknięcie jego likwidacji. Z uwagi na powiązania gospodarcze wierzycielom może się również bardziej opłacać, aby upadły nadal prowadził swe przedsiębiorstwo mimo ogłoszenia upadłości i w tym celu gotowi są nawet zrezygnować z dochodzenia części swych roszczeń od upadłego albo też w jakiś inny sposób gotowi są pomóc mu w odzyskaniu wypłacalności. Prawo upadłościowe i naprawcze przedstawia kilka możliwości restrukturyzacji zobowiązań dłużnika które powinny zawierać się w propozycjach układowych.

Są to między innymi:

- 1) odroczenie wykonania zobowiązań;
- 2) rozłożenie spłaty długów na raty;
- 3) zmniejszenie sumy długów;
- 4) konwersję wierzytelności na udziały lub akcje;
- 5) zmianę, zamianę lub uchylenie prawa zabezpieczającego określoną wierzytelność.

Jednym ze sposobów zaspokojenia wierzycieli, może być także likwidacja majątku dłużnika w drodze tzw. układu likwidacyjnego. Istota układu likwidacyjnego polega na tym, że majątek wchodzący w skład masy upadłości jest likwidowany w sposób określony układem. Po dokonaniu likwidacji, uzyskane środki dzielone są między wierzycieli według zasad określonych w układzie, a więc w sposób akceptowany przez ogół wierzycieli i wyłączone są w tym zakresie zasady podziału, jakie obowiązują w upadłości obejmującej likwidację majątku upadłego. Zgodnie z art. 276 PrUpN układ może również przewidywać, że zaspokojenie wierzycieli nastąpi z zysku uzyskanego przez przedsiębiorstwo upadłego. Propozycją układową może być również udzielenie dłużnikowi kredytu w celu uzdrowienia jego działalności.

Jak wcześniej wspomniano instytucja wstępnego zgromadzenia wierzycieli umożliwia wierzycielom i dłużnikowi zawarcie układu już na etapie postępowania w sprawie ogłoszenia upadłości bez potrzeby wchodzenia w dalsze etapy postępowania. Jak wskazuje dotychczasowa praktyka, zwoływanie wstępnego zgromadzenia wierzycieli jest niezmierną rzadkością. Wierzyciele nie korzystają z tej instytucji prawa upadłościowego. Nie mówiąc już o zawarciu układu w jego ramach. Może być to podyktowane nowością tej instytucji, która została przecież wprowadzona dopiero ustawą z 2003 roku. Powodem niekorzystania przez wierzycieli z możliwości zawarcia układu w ramach wstępnego zgromadzenia wierzycieli może być również ogólna rzadkość zawierania układów w postępowaniu upadłościowym, a z drugiej strony możliwość zawarcia układu w późniejszym etapie postępowania. Układ może być bowiem zawarty już po ogłoszeniu upadłości w ramach „właściwego” zgromadzenia wierzycieli. W związku z tym instytucja wstępnego zgromadzenia wierzycieli, a przede wszystkim jej główna kompetencja jaką jest możliwość zawarcia układu, może jawić się jako rozwiązanie niepotrzebne. Czas pokaże czy ta tendencja zostanie zmieniona.

· *Rozporządzenie Prezydenta RP z dnia 24.10.1934r. (Dz.U. z 1934 r. Nr 93, poz. 836).*

· *Ustawa z dnia 28.2.2003r. - Prawo upadłościowe i naprawcze (DzU z 2003 r. Nr 60 poz. 535 ze zm.)*

· *Projekt ustawy prawa upadłościowego przygotowany przez Komisję Kodyfikacyjną Prawa Cywilnego przy Ministerstwie Sprawiedliwości z uzasadnieniem prof. dr. hab. Feliksa Zedlera, Warszawa 2001, s. 62.*

· *Restrukturyzacja ekonomiczna przedsiębiorstw w świetle polskiego prawa upadłościowego i naprawczego, pod red. L. Dorozika, Warszawa 2006 s. 148-149.*

· *Zimmerman Piotr: Prawo upadłościowe i naprawcze-komentarz, Warszawa 2007 s. 56.*

· *Jakubecki Andrzej, Zedler Feliks: Prawo upadłościowe i naprawcze-komentarz, Kraków 2006, s. 133.*